

Po omladinskem kongresu v Beogradu.

Celje, 14. julija.

Končana je krasna manifestacija naših srednješolcev: prvi vseslovenski srednješolski kongres je zaključen. Nad 3500 udeležencev, Čehoslovakov, Poljakov, Rusov in Jugoslovenov se vrača te dni iz Beograda na svoje domove. Naši omladini, ki je sama dala inicijativo za veličastno manifestacijo Vseslovanstva, je zamišljeni kongres uspel nad vse pričakovanje.

Krasen je bil pogled v dvorano nove univerze. Bila je nabito polna mladih, živahnih ljudi. Kongres je otvoril rektor g. Čeda Mitrović, pozdravili so ga zastopniki češkoslovaškega in našega prosvetnega ministra, zastopniki slovanskih poslaničnikov v Beogradu, delegat jugoslovenskega in češkoslovaškega profsorskega društva itd. Tudi brzojavno so mnogi pozdravili kongres, med njimi g. Ljuba Davidović, ki je brzojavil sledeče:

»Kroz službu otadžbini poslužiti slovenstvu, kroz slovenstvo poslužiti čovečanstvu, veliki ideal Vaše idealne mladosti. U ostvarenju njegovu želi Vam najlepši uspeh Vaš stari profesor Ljuba M. Davidović.«

Kongres je postal udanostne brzojavke kralju Aleksandru ter češkoslovaškemu in poljskemu prezidentu. Tisoči mladih src so dali duška svojemu svetemu idealu. Z gromkimi vzkliki navdušenja so pozdravljali sprejem brzojavk in prirejali imenovanjem ovacij.

Kongresni odbor je bil sestavljen iz sedmih članov. Predsednik je bil tov. P. Peččinović iz Beograda, podpredsednika pa tov. Kurtha iz Bratislave in tov. Kalan iz Celja.

Glavno delo kongresa je bilo v sekcijah. Prva sekcija se je bavila z idejno bazo za zблиžanje slovanskih srednješolcev, druga je sestavila statute, tretja načrt za izdajo časopisa, ki se bo imenoval »Obzorje«, v četrti pa so se omladinci dogovorili za bodoče izlete, ekskurzije, ferijalne kolonije itd. Slovenci, ki jih je bilo na kongresu preko 80, so se pridno udeleževali pri delu. V prvi sekciji je župo SJSU za Slovenijo v Celju zastopal tov. Prekoršek T., v drugi tovariš Kalan B., oba iz Celja, v tretji tov. Grmova R. iz Novega mesta in v 4. tov. Namestnik B. iz Maribora. Na

svečani seji je imel tov. Kalan uspel referat o temi »Omladina in vseslovanstvo.«

Sekcije so svoje zaključke predložile plenumu kongresa v obliki resolucij. Vsi so bili soglasno sprejeti. Sedež vseslovenske zveze srednješolcev bo za leto 1930/31. v Beogradu, prvi predsednik pa mu je znani omladinski voditelj pravnik tovariš Dragaš Dj. Denković. Prihodnji kongres bo v Bratislavi.

Ob tej priliki se je vršil tudi kongres Saveza jugoslovenskih srednješolskih udruženj. Iz poročil je razvidno, da je naša mladina marljivo delala tudi izven šolskih prostorov. V kongresnem odboru je Slovenijo zastopal kot 1. podpredsednik tov. Prekoršek T. iz Celja. Poročila slovenske župe so bila sprejeta z odobravanjem in je dobila župa za svoje delo popolno priznanje.

Vračali smo se iz Beograda z zavestjo, da je naša mladina storila krepak korak naprej baš tam, kjer ostaja starejša generacija vse preveč ravnodušna. Če bodo ostali naši srednješolci na tej poti zблиžanja in spoznavanja slovanskih narodov, potem se nam obeta lepša in boljša bodočnost.

K.

Po daljšem razdobju je to zopet razveseljiv in mogočen odmev vseslovenske misli med mladino, ki je po vojni hotela biti vse preveč samo realna in praktična, tako da je že izgledalo, da je brez vseh lepših idealov, ki so v predvojni dobi s tako elementarno silo vodili vse velike omladinske pokrete slovanskih narodov. Spomnimo se le I. slovanskega dijaškega shoda v Krakovu leta 1890., ki ga je avstrijska policija razglašala. Leta 1891. je bil sklican v Prago II. dijaški slovanski shod, ki ga je zadela ista usoda kakor prvega. Oba shoda sta tako končala brez pravih praktičnih posledic. V dnevi od 24. do 30. junija 1908. pa se je vršil v Pragi III. shod naprednega slovanskega dijaštva, ki je bil temeljito pripravljen ter je tako po obliki in vsebini kakor tudi po veličastni udeležbi mogočno odjeknil po vseh slovanskih zemljah. Za uspeh tega shoda gre nemala zasluga takratni slovenski napredni omladini, ki je podala na shodu do podrobnosti informativno sliko kulturnega stanja Slovencev in umela močno podčrtati pomen slovenskega naroda kot pred-

straže slovanskega juga. Vse te shode in manifestacije slovanske misli je pripravila in vodila akademska omladina, ki se je v kulturnem in javnem življenju slovenskem v tedanjih časih krepko uveljavljala. Naj omenimo le njeno delo na prosvetnem polju potom predavanj in ustanavljanj javnih ljudskih knjižnic in njene epohalne uspehe na polju narodne obrambe in reorganizacije Družbe sv. Cirila in Metoda kot tiste vsenarodne slovenske obrambne organizacije, ki je bila za predvojne slovenske čase prav tako kakor je danes edina resna in solidna predstavnicica dela za obrambo naroda povsod tam, kjer je ogrožen njegov obstoj.

Ko prinašamo z zadoščenjem poročilo o letošnjem vseslovenskem naprednem dijaškem shodu v Beogradu, pa moramo žal ugotoviti, da že vsa leta po vojni pogrešamo živega jugoslovenskega in vseslovenskega pokreta med našo akademsko omladino. Mladina srednjih šol je mogočno dvignila prapor jugoslovenski in vseslovenski. Mladina, polna lepega hotenja in nacijskih idealov, je povračilo za vse velike žrtve osvobojenja in za vsa grda razdejavanja značajev in moralno propadanje slovenske inteligence v prvih 10 letih po osvobojenju.

Celjske toplice

Stare izkušnje pričajo, da je v strugi Savinje povsod polno toplih vrelcev, ki so seveda tako neznatni, da le malokdo ve kaj o njih. Tem izvirkom pa je baje pripisovati večjo toploto vode v Savinji, za katero vedo po leti kopajoči se, po zimi pa perice, ki hodijo po njej, pa nič kaj ne tarnajo radi mraza.

Jasno je, da je pokrajina Dobrne, Laškega in Rimskih toplic enotna celota, pa bi bilo čudno, da ne bi bilo kje med Dobrno in Laškim kakega vrelca. In take vrelce poznamo tudi v Celju! Čas bi že bil, da bi se začeli za nje resno zanimati krogi, ki so za to kompetentni.

Ne da bi hotel povedati kaj novega, sem mogel leta 1920. dognati tik ob kopališču za moške v strugi Savinje tri tople izvirkice, ki se nahajajo v trikotniku kake štiri do pet metrov narazen.

Ako brodiš počasi po vodi in obstaneš, začutiš pod podplatom takoj

toplo, in ko odmakneš nogo in pogledaš, kaj bi to, moglo biti, vidiš skozi čisto in ne pregloboko vodo na dnu mesto brez mulja, a prod okoli je lepo spran in bel. Razen tega zapaziš, da se na tem mestu drobni pesek vedno meša, ker se radi vode, ki buska iz zemlje, ne more umiriti. Ta pojav je posebno očividni in močnik ob mostu kopališča pri vrbovem grmu, dočim sta druga dva izvirkica za dobro spoznanje slabša.

Kar sem tu ugotovil, more vsakdo sam preizkusiti in dognati. Mislim, da se ravno sedaj to ni znatno izpremenilo, dasi je mogoče, da so se izvirkice nekoliko premaknili. In čemu pišem o tem? Zakaj? No, ker se mi zdi, da bi bilo vredno zanimati se za tako reč. Kako?

Kako? Ko bo letos zopet taka suša, da se pokaže tik nad kopališčem v strugi greben proda, preko katerega bo komaj komaj lezlo nekoliko vode proti globini pred kopališčem, bi morda kazalo tam na grebenu strugo kako zgraditi in vodo odvesti bolj na levo stran. Čim bi se voda pod grebenom (in izvirkici) odtekla, bi bilo treba strugo zgraditi tudi od spodnje strani, in vrelci bi bili izolirani. Potem bi bila lahka reč, ugotoviti temperaturo in izvesti analizo vode. Zdi se nemara kje komu, da je ta predlog posledica poletne vročine, in da bi početje za realizacijo načrta bilo iskanje bajnega zaklada. A vendar je mogoče, da je na tem mestu zaklad, ki bi Celju lice popolnoma izpremenil! Nekoliko dela in denarja bi se morda moglo žrtvovati.

Postavim, da so izvirkice topli in dovolj močni. Potem bi se dali zajeti in Celje bi imelo pozimi in poleti toplo kopel, ki je tako pogrešamo. Čim pa bi bilo dognano, da je voda tudi za zdravje (kakor na Dobrni, na Laškem in Rimskih toplicah), bi pač imeli — Celjske toplice. To dejstvo samo pa bi naš kraj, ki je važno križišče, popolnoma preobrazilo.

Ne da se videti v bodočnost, a toliko je gotovo, da bi mogli vodo pognati tudi na levi breg, kjer bi nastalo moderno veliko kopališče z restavracijo in kavarno. Gosti bi stanovali vsepovsod po mestu, a od ko-

ZAHTEVAJTE
oranzado „**VERO**“ limonado
POVSOD!

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

85

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Mojster Kondelik je tupatam dvignil glavo od dela in še vedno ni razumel, zakaj je gospa Muknšablova prišla ravno danes, da jim vse to pripoveduje, gospa Kondelikova pa se je smehljala v zadregi, zakaj slutila je, kaj je prineslo sem »stare prijateljico«. Povedala ji je namreč o priliki teta Katinka, kaj ji je gospa Muknšablova zaupala. Gospa Kondelikova pa je tudi dobro vedela, da imajo gospe, katerih hvaležna naloga je drugim pomagati na svet, v dobri evidenci vsako rodbino, kjer se kaj pričakuje. Gospa Muknšablova je prišla torej gotovo zato, da bi pogledala, če jo je že kdo drug prehitel in da bi se drage klijentka zopet nanjo spomnila.

Gospod Kondelik je sicer med govorom gospe Muknšablove pridno delal poleg Katinke in škafa, toda vseeno je čutil, kako ga čimdalje bolj po celem telesu šegeče. Nič več ni držal brisalke tako trdno in posameznih delov, ki mu jih je podajala Katinka, ni več tako lahko obračal.

Šegetalo ga je v prstih in za ušesi ga je preveč napenjalo. Postajal je raztresen in naenkrat ni vedel, kako naj prime podnožnico, ki mu jo je dala Katinka. Skratka, godilo se mu je ravno tako, kakor vsakemu, ki kaj dela in mu pri tem gleda kak drug »pod roke«. Slednjič se mojster ni mogel več premagati, naglo je spustil kunjjo, zravnil se in rekel hitro ženi:

»No, zakaj pa ne povabiš gospe Muknšablove, da pri nas malo posedi? Da nam ne odnese spanca!«

»Moj Bog, saj sem vedno — ongá«, je odgovorila gospa Kondelikova v veliki zadregi vsled soprogovega opomina, niti vedela ni, kaj naj bi pomenil oni »ongá«, hitro je stopila k vratom v obednico, odprla jih je nastežaj in je rekla:

»Prosim, gospa Muknšablova — res je to — takole na pragu — in ti pusti že to, stari, bo že Katinka napravila, kar je še treba —«

»Bog obvaruj, nočem vas muditi«, je zamahnila z roko gospa Mukn-

šablova, obenem pa je že hitela v sobo. »Samo malo sem se vstavila, gospa Kondelikova — kako je kaj z zdravjem — potem pa zopet pojdem. Imam doma polne roke dela, človek ne ve, kaj bi prej —«

In že je sedela na divanu, vsa blažena, ker so jo povabili naprej. Mojster si je med tem obrisal v kuhinji roke, oblekel je suknjo in je prišel za ženskama.

Gospa Muknšablova je gledala soproga z onim smehljajočim pogledom, ki ni zginil in ki se je neprenehoma izlival iz vsake žilice na obrazu kakor iz neusahljivega studenca, mlasknila je z jezikom in je vprašala priliznjeno:

»Ne zamerite, dragi gospod, da sem tako predrzna: draga vaša gospa se pripravlja, da pojde nekam ven, kaj ne?«

Kondelik je že mislil pritrditi, toda naglo je sklenil drugače. Sedaj naplavšam babo, si je mislil.

»O, zunaj je že bila, gospa. Ta je že užila veselja. Dobili smo pripraven gradiček v Kostelcu, z vratom in z gozdom okoli — to je bila krasota. V ribniku je bilo polno krapov — in »revir« je bil tam. Kadar sem prišel k nji, sem streljal ves dan — niti

domov se mi ni ljubilo iti. Toda slednjič smo morali, da ne bi bilo zopet tu tako prazno. In sedaj zopet to urejemo —«

Gospa Muknšablova je poslušala z izbuljenimi očmi. Njen obraz se je še vedno smehljajal, toda pod tem nasmehom je počasi vstajal drug izraz, kakor zavist, pomešana z žalostjo, da ne more iti tudi ona in Lotinka in gospod Pajtšmid na tak gradiček. Vzdihnila je in je rekla:

»I no, ti moj Bog, kdor more, lepa stvar je to. Toda še boljše je, ker je preljuba gospa zopet doma. Človek ne ve, kdaj pride in nikjer mu ni tako, kakor doma. Zatorej bi se čudila, če bi se gospa Kondelikova šele sedaj odpravljala kam. Saj ono — ne zamerite, da sem tako predrzna — ne more več dolgo trajati, kaj ne, gospa Kondelikova?«

Gospa Kondelikova je zardela kakor devica pri spovedi. Toda gospa Muknšablova ni čakala odgovora. Zdelo se je, da ima vse na prstih preračunljeno. Saj to je bila izkušena dama, ki je s svojim bistrim pogledom že davno prodrla do tajnosti rodbine Kondelikove in vedela je skoro za dan odločilnega trenutka. In kakor da ne bi opazila zadrege go-

pališča bi hodili po novi lepi brvi v prenovljeni hotelski Café-restaurant »Toplice«, ki se sedaj imenuje »Gozdna restavracija«. Tistega kopališča pod »Toplicami« morda ne bi bilo več; tudi kopališča ob parku najbrže ne. Pač pa bi cesto ob vodi lepo razširili in okoli »Toplic« bi bil na široko in visoko gori lep naraven

park. Marsikdo, ki hodi sedaj mimo Celja ali skozi Celje, bi ostal pri nas.

Mogoče je, da se zadeva ne da ostvariti, ker ni dosti tople vode, ali ker voda ne vsebuje nič posebnega. Pa zdi se mi, da bi kazalo poskusiti, da si ne bomo ničesar očitali.

Gaberski.

DOMAČE VESTI

d **Borba za svetovno prvenstvo v telovadbi** se je pričela včeraj na novem stadionu v Luksemburgu. Tekmovanja se udeležuje 14 narodov. Naši Sokoli so dosegli že prvi dan kljub nezgodi Štuklja in Malija, ki sta bila radi poškodbe diskvalificirana, lepe rezultate in so zasedli v tekmah na orodju tri prva mesta. Po skupnih rezultatih vežb na orodju je 1. Primožič (Jugoslavija), 2. Gajdoš (Čehosl.) 3. Lefler (CSR). Primožič je torej favorit za svetovno prvenstvo na orodju. Po narodnostih je doslej 1. CSR, 2. Francija, 3. Jugoslavija, 4. Madžarska, 5. Luksemburška in 6. Belgija.

d **Sprejem našega Sokola v mednarodno federacijo.** V soboto 12. t. m. se je vršil v Luksemburgu kongres mednarodne federacije gimnastov, na katerem je bil Sokol kraljevine Jugoslavije definitivno sprejet v redno članstvo.

d **O stabilizaciji dinarja** je dal finančni minister dr. Stanko Švrljuga velikemu američkemu listu »Chicago Tribune« daljšo izjavo, v kateri navaja med drugim: Stabilizacija valute je najvažnejši problem, ki ga bo morala jugoslovenska vlada rešiti v bližnji bodočnosti, ker je čas za legalno stabilizacijo dinarja že nastopil. Reforma, ki je potrebna za stabilizacijo, ne pomeni uvedbe nove valute ali pa izpremembe tečaja dinarja. Stabilizacija mora sloneti na zakonitem priznanju sedanjega stanja, ki traja že štiri leta. Jugoslovenska vlada je že ob mnogih prilikah napovedala svoj trdni sklep, da hoče ohraniti tečaj dinarja na sedanji višini. Ta sklep želi vlada še enkrat afirmirati z izjavo, da bo ostal tečaj dinarja absolutno neizpremenjen.

d **Mijo Vamberger — nestor hrvatske stenografije (1851—1930).** V zagrebškem »Jutarnjem listu« je napisal dr. H. Kesterčanek članek v spomin velikemu stenografu Miju Vambergerju, ki je letos za vedno zatislil oči. Vamberger je 50 let navduševal mladino za stenografijo in odgojil veliko število stenografov. Bil je znan kot stenografski veščak tudi izven mej naše domovine. Že v mladih letih je zastopal stališče, da morajo imeti Slovenci, Hrvati in Srbi eno stenografijo, in je deloval v tem smislu s Slovincem Bezenškom, oče-

tom slovenske stenografije, ki je kot profesor v Bolgariji osnoval bolgarsko stenografijo. S kako ljubeznijo in vztrajnostjo je izpopolnjeval stenografijo, vidimo iz njegovih besed, ko pravi: »Verujem, da pride čas, ko bodo analfabeti v stenografiji ravno tako redki, kakor so danes redki analfabeti v narodni pisavi.« Te vrstice sem napisal v spomin stenografu Vambergerju, da pridejo tako v roke stenografom iz dobe slovenskih stenografskih venčkov in stenografskih kongresov v Žalcu in št. Juriju ob juž. žel., kjer smo mladi dijaki stenografiji prejeli pobudo za slovensko stenografijo tudi iz njegovih ust. In če pogledamo fotografijo udeležencev onih stenografskih kongresov, se hvaležno spominjamo zaslužnih mož, ki sede tam v prvi vrsti. Vsi so šli že v večnost, profesorji Krušič, Bezenšek, Šantel in sedaj — Vamberger. Slava njegovemu spominu! — Prof. M. Mastnák.

d **Gibanje prebivalstva v dravski banovini.** Po poročilu revije »Zdravje« se je rodilo lani v dravski banovini 27.356 živih otrok, umrlo pa je 19.138 oseb. Na 1000 prebivalcev je bilo 27 živorojenih, 17 umrlih in 8 porok, na 100 smrtnih slučajev je prišlo 156 rojstev. Razmeroma največ rojstev je bilo v okraju Maribor-levi breg, najmanj pa v mestu Ptuj. Ljubljana, Maribor, Celje in Ptuj imajo zelo majhno umrljivost, a tudi malo rojstev. Umrljivost in rojstva so si približno enaka, tako da izhaja prirastek meščanov z dežele in iz tujcev. Srednja življenska starost umrlih, ki je znašala 42,9 let (najmanj v laškem okraju: 37,6 let), se v dravski banovini stalno zboljšuje. Glede umrljivosti dojenčkov, ki v zadnjih letih pada in je največja do prvega leta, se približujemo Nemčiji in Franciji, ki izkazujeta srednjo umrljivost dojenčkov.

d **Polovična vožnja za obiralce hmelja.** Prometni minister je dovolil Hmeljarskemu društvu v Žalcu na njegovo ponovno prošnjo polovično vožnjo za obiralce hmelja. Ta ugodnost bo veljala od 16. avgusta do 15. septembra. Pogoji bodo isti, kakor so bili doslej.

d **Proglasitev za mrtve.** Okrožno sodišče v Celju je uvedlo postopanje, da se proglaše naslednji pogrešanci za mrtve: Šus Anton, rojen 4. janu-

arja 1880 v Dobležicah, oženjen posestnik v Tlakah št. 1; Vaš Anton, rojen 11. januarja 1888, posestnikov sin na Gomilskem; Skale Franc, rojen dne 14. januarja 1878 v št. Lovrencu, občina okol. Šmarje pri Jelšah; Marguč Karel, roj. v Kolačnem št. 5, mizar v Kolačnem; Sprajc Fr., rojen septembra 1891 na Zg. Breznici, posestnikov sin v Zg. Lažah št. 23. Vsi navedeni se pogrešajo iz svetovne vojne.

d **Novo telefonske zveze.** Otvorjen je telefonski promet med ljutomersko in tržaško telefonsko centralo. Pristojbina za navadno govorilno enoto je 24,75 Din. Nadalje so otvorene telefonske relacije med centralami Celje, Ljubljana, Maribor in Zalaegerszeg. Pristojbina 39,60 Din. Otvorjena je tudi telefonska relacija Dolnja Lendava—Gyekenyes. Pristojbina 33 Din.

d **Dogon snažne živine na sejme.** Minister za poljedelstvo je z naredbo z dne 25. marca 1930 prepovedal dogon blatne in zanemarjene živine na živinske sejme. Ta odredba se mora postopoma uvesti na vseh sejmih, najkasneje do 1. oktobra t. l. Izvršitev te odredbe morajo nadzirati tudi veterinarji, ki nadzirajo živinske sejme.

d **Razpis natečaja za osnutke pohišstva za letoviške sobe in restavracije.** V svrhu pospeševanja tujkega prometa zlasti v pogledu udobnega bivanja tujcev in letoviščarjev v naših krajih razpisujem natečaj za načrte pohišstva: 1. za letoviške sobe bodisi v hotelih, gostilnah ali zasebnih stanovanjih in sicer tri tipe: priproste in cene, boljše in udobnejše ter zelo udobne; 2. za opremo jedilnice v boljših gostilnah, kjer se prehranjujejo tujci in letoviščarji. Najboljši osnutki dobe nagrado in sicer 3000, 2000 in 1000 Din. Poleg tega se bo skrbelo, da osnutke odkupijo dobre mizarske firme, ki bodo izdelovale pohišstvo. Pri podeljevanju novih gostilniških koncesij se bo gledalo, da se sobe in jedilnice opremijo s takim pohištvom. Rok za vložitev načrtov je 15. september 1930 pri podpisani

NE RAZMIŠLJUJTE!
Moderna je dandanes samo svilen obleka. Ako želite, da bo ista dobra in cenena, pojdite v veletrgovino
R. STERMECKI, CELJE,
in zahtevajte najnovije vzorce. Enobarvna umetna svila v raznih modernih barvah m Din 23, Crepp de Chine Din 80, 90, 108, Crepp Georgette Din 135, Crepp satin Din 205. Bogata izbira tafta, pralne svile, svile za podlago i. t. d. Vedno bogata zaloga in izbira. Nakup nepripriljen.

spe Kondelikove, je tlesknila ob kriilo in je zaklicala veselo in šaljivo, kakor bi napovedala, česar do sedaj še nihče ne ve:

»Potem, dragi gospod, potem bo tu veselo! Ti moj Bog, saj vi še sploh niste tega užili. Kaj je to, edino dete? In čeprav bi ga imeli rajši nego sebe! Zraste — in veselje je proč. Jaz sodim po sebi, ljubi Bog. Ko je Lotinka odrasla, mi je vedno nekaj manjkalo — skoro jokala sem se, gospa Kondelikova, skoro jokala, ko sem pogledala na prazno zibelko in si mislila: glej, punca, kako bi okrog nje plesala, ako bi bil v nji tak mil jezušček. Toda kje pa naj vzamem dete, gospa Kondelikova, ko je bil moj gospod že mrtev in pokopan! — No, res, za skrb je bilo Lotinke zadosti, toda veselje, dragi gospod, veselje ima človek samo nad temi črviki, ko zrastejo in se smejejo in začno brbljati in se postavljati na noge — moj Bog, dragi gospod, vi pri tem omladite, verujte mi, da omladite! To sodim po sebi. Vsa drugačna sem od onega časa, ko tudi naša Lotinka pestuje. Pri moji veri, vedno se mi zdi, kakor bi bilo to moje detece!«

Obširni govor gospe Mukšnablo-

ve je učinkoval na mojstra vselej, kakor bi ga bil gladil s ščetko za konoje. Zdelo se je, da se trudi, da nekake strese raz sebe. Toda pri poslednjih besedah gospe Mukšnablove je napel ušesa. Lotinka pestuje? Kako more to biti? Saj ni dolgo od tega, kar je gospoda Pajtlšmida silil, da se oženi —

»Potem pa je prišla gospodična hitro v kot!« se je spozabil.

»Kaj gospodična, dragi gospod!« se je zasmejala gospa Mukšnablova. »Gospa, saj sta že skoro pol leta poročena!«

»To je šlo potem nekako hitro«, se je mojster zopet spozabil in ni prav nič opazil, kako mu gospa Kondelikova mežikala.

Kakor da ne bi čutila vzroka mojstrovega začudenja, je nadaljevala gospa Mukšnablova smeje:

»Popolnoma v redu je bilo to, dragi gospod! Da, gospod Pajtlšmid! Ta se razume! Šele potem sem vse razumela. Nihče ne bi na njem spoznal, toda on ima grozno rad otroke! Zato se je vedno obotavljal. In potem mi je nekoč rekel: veste, mati, oženiti se in ne imeti rodbine — rajši ne. Potem sedi žena samo možu na vratu. In tako je hotel imeti zagotavlje-

no. In Bogu bodi hvala, Lotinka je čisto svoje matere hči. Tudi srce ima tako, kakor jaz. In ko je gospod Pajtlšmid videl, da ne more biti pomota, je oblekel črno obleko in bilo je. Kdo pa naj bi bil vedel, da je tako bojazljiv? Jaz bi mu bila dala to pismeno. Toda vse se je dobro končalo. Sedaj smo kakor v nebesih, malček nam poje kakor kanarček. No, pri vas bo tudi tako, dragi gospod. Še jaz se tega veselim. — Toda nič ne pomaga, ne bom vas več mudila. Vem, kjer imajo delo, ne vidijo radi takih vizit. Gospa Kondelikova gotovo ne bo razžaljena, ako se zopet kedaj oglašim, da ne bi potem zamudili prave prilike.«

Gospa Mukšnablova je vstala. Gospa Kondelikova tudi — in z ozirom na poslednje besede zgovorne gospe se je izogibala:

»Niti ne vem, kedaj me zopet najdete doma. Sedaj bom večji del pri hčeri in ne tu...«

Gospa Mukšnablova je zamahnila z roko:

»Bodite brez skrbi, gospa Kondelikova. Saj jaz tudi na mlado gospo ne bom pozabila — hvala Bogu, noge imam zdrave in Vinogradi niso na koncu sveta.«

banski upravi. Pri tem natečaju tekmuje lahko vsakdo, tudi mizarji; poslednji tudi lahko z izdelanim pohištvom, ki ga bodo event. razstavili na jesenskem velesejmu v Ljubljani. — Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani, dne 24. julija 1930. — Kraljeva banska uprava dravske banovine v Ljubljani, dne 24. junija 1930. — Ban: Dušan Sernec s. r.

Pristno vino in sadjevec

prvo vrstne kakovosti nudi po zmernih cenah **Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.**

d **Pri lenivosti črevesja, boleznijeter in žolča, odebelelosti in protinu, katarju želodca in črevesa, obolenjih danke odpravi naravna »Franc Jožefova« grenčica** zastajanja v trebušnih organih hitro in brez bolečin. Dolgoletne izkušnje po bolnišničnih uče, da uravna »Franc Jožefova« voda izborno delovanje črevesa. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špeciarijskih trgovinah.

d **Dunajska vremenska napoved za torek 15. julija:** Zaenkrat precej jasno vreme, naglo naraščanje temperature, v severnih Alpah južno. Splošna napoved: Izboljšanje vremena najbrže ne bo trajno. Izpremenljiv značaj vremena.

Iz Celja in okolice

c **Celjski občinski svet.** V petek 18. t. m. ob 18. se bo vršila v mestni posvetovalnici redna seja celjskega občinskega sveta pod predsedstvom župana g. dr. Goričana. Na dnevnem redu so poročila personalni, in pravnega, finančnega in gospodarskega odseka, odseka za občinska podjetja, morebitno poročilo kakega drugega odseka, volitev 1 člana v upravni odbor Mestne hranilnice in slučajnosti.

c **Plačilo občinskih naklad.** Mestno načelnštvo celjsko naznanja, da je zapadel dne 1. julija v plačilo že tretji obrok občinskih samostojnih naklad (8% najemniški vinar, 2% kanalska pristojbina in 10% vodarina). Hišni posestniki, ki so v zastanku s plačili se pozivajo, da zapadle obroke plačajo pri mestni blagajni najkasneje do 15. avgusta t. l. v izogib eksekutivnemu postopanju.

c **Osebnostna vest.** Te dni je posetil Celje predsednik znane slovenske Frank Sakser State bank v Newyorku g. Frank Sakser s svojim ravnateljem, celjskim rojakom gosp. Rolandom Kussom in njegovo soprogo.

c **Iz zdravstvene službe.** Bivši upravitelj Invalidskega doma v Celju g. Alojzij Mramor je imenovan za uradnika Zdravstvenega doma v Celju.

c **Smrtna kosa.** V javni bolnici v Celju je umrl v petek 11. t. m. 23-letni krojaški mojster Josip Šipek iz Štor, v soboto 12. t. m. pa je umrla 31-letna rudarjeva žena Helena Mišmaš od Sv. Krištofa nad Laškim. N. p. v m.!

c **Zbirka za Ciril-Metodov kres v Celju** je dala 3180 Din. Po odbitku stroškov se je odposlalo glavni Družbi v Ljubljano 2.580 Din, na račun vsake podružnice torej po 1290 Din. Odbor celjskih CM-podružnic se javno zahvaljuje vsem, ki so iz dobrega srca prispevali v lepi namen naše šolske in obrambne organizacije. Hvala celjskima pevskima zboroma za petje pri kresovanju ter gospema Jerinovi in Zorkovi, ki sta to zbirko po slovenskih hišah v Celju tako požrtvovalno in uspešno izvedli.

c **Tombola** krajevnega odbora Udruženja vojnih invalidov v Celju, ki je bila od 6. t. m. preložena na nedeljo 13. t. m., je bila zaradi neugodnega vremena odpovedana.

c **Pazite na nje!** V nedeljo zvečer proti polnoči je v neki gostilni v Celju neko človeče na nesramen način zabavljalo, kako je v Jugoslaviji slabo. Dasi je govoril z dvema Slovincema, z moškim in žensko, je mladi mož vendar tolkel neko čudno bavarsko nemščino, ter si je le včas,

ko ni vedel kakega izraza, pomagal s slovenščino. Pravil je, kako so ga v Münchenu z odprtimi rokami sprejeli kot »brata« (menda policija!) in da se mu je dobro godilo. Sploh pa je ugotovil, da je povsod boljše nego v Jugoslaviji. Sedaj ostaja samo vprašanje, zakaj ta človek ni ostal tam, in pa še eno: Kje so gnezda, v katerih se gojijo taki tiči?

c Kaj je z rešilnim avtom? Gasilno društvo v Celju vodi že dolgo časa akcijo za ustanovitev rešilnega oddelka in nabavo rešilnega avtomobila, ki se baje zato še ni mogla izvršiti, ker še ni zgrajen novi dvorišni trakt poleg magistrata, kjer bo nastanjeno Gasilno društvo z rešilnim oddelkom. Kakor čujemo, gre sedaj za dva predloga: da se nabavi nov moderen rešilni avto, ali pa, da se v to svrhu preuredi star avto. Vsekakor bi bilo želeli, da si Gasilno društvo nabavi nov rešilni avto, ki bo sicer nekoliko dražji, a bo lahko ustrezal vsem zahtevam, ker bo praktičen, trpežen in sposoben tudi za težje vožnje po slabih cestah. V Celju, kjer že imamo moderen gasilni avto, avtoškropilnik in avtobuse, potrebujemo tudi rešilni avto, ki bo nov in v vsakem oziru dovršen, ne pa za reševalno službo preurejeno staro vozilo. Pričakujemo, da se bo ta splošna želja občintva upoštevala.

c S čolnom iz Celja po Savinji, Savi in Donavi. Nedavno je potoval gent švicarskega konzulata v Zagrebu dr. Weber in družbi nekega Zagrebčana z zločljivim čolnom iz Celja po Savinji in Savi v Zagreb. V četrtek pa sta prispela v Celje z vlakom postajenačelnik Rudolf Uhlo iz Trenčina in visokošolec Žirovsky. V Celju sta sedla popoldne v zločljiv čoln in se odpeljala po Savinji in Savi mimo Zagreba v Beograd in nato po Donavi v Turn Severin.

c Nesreče vsled nepravilne vožnje se stalno množijo. Tak slučaj se je zgodil v soboto 12. t. m. popoldne na Trojanah. Celjski obrtnik g. Franc K. se je peljal omenjenega dne z avtom proti Ljubljani. Na trojanskem klancu se je pripeljal naproti neki motociklist, ki je vozil s precejšnjo brzino po srednji ceste. Nesreča je bila neizogibna. Motociklist se je zaletel z motorjem v sprednji del avtomobila. Sinek je bil tako močen, da je vrglo motociklista preko avtomobila na cesto. Motociklist je dobil pri padcu občutne poškodbe, poleg tega pa se je razbilo motorno kolo in tudi avto je bil poškodovan. Ob tej priliki bi opozorili oblasti na nerednosti, ki se stalno dogajajo na naših cestah. Mnogim voznikom, avtomobilistom in motociklistom se ne zdi potrebno voziti po desni strani ceste in jo mahajo kar po levi strani ali pa po sredini. To se opaža v mestu in na deželi. Ta lahkomišelnost postane lahko usodna zlasti na ovinkih, kjer vozač ne vidi pred seboj odprte ceste. Potrebno bi bilo, da bi oblasti uvedle na cestah stalno nadzorovalno službo in vsakogar, ki ne vozi pravilno, eksemplarično kaznovale.

c Nočni napad. Ko sta se vračala delavca Alojz Pertinač in Alojz Seme v soboto 12. t. m. okrog 11. ponoči iz tovarne Westen v Gaberju domov, sta ju v Sp. Hudinji napadla dva delavca in ju močno obklala z noži. Pertinač in Seme sta morala v celjsko bolnico.

c Eksplozija dinamične patrone v roki. 39-letni dninar Jurij Keguz iz Lušček vasi pri Poljčanah je pilil v soboto 12. t. m. napolnjeno dinamično patrone, da bi jo potem uporabil za vžigalnik. Patrona je nenadoma eksplodirala ter mu odtrgala štiri prste na levi roki in raztrgala jetra. Ponesrečenca so prepeljali v celjsko bolnico.

c Vitel ga je udaril. 17-letnega posestnikovega sina Matevža Kneza iz Marijagradca pri Laškem je 11. t. m. udaril vitel (»gepel«) s tako silo po trebuhu, da mu je počilo črevo. Knez se zdravi v celjski bolnici.

c Usodna igra z orožjem. 25-letni posestnikov sin Alojz Dobnik iz Sladke gore je bil v soboto 12. t. m. na naboru. Neki fant je začel v svoji

prešernosti streljati s samokresom in je pri tem po nesrečnem naključju prestrelil Dobniku levo roko. Dobnik je moral iskati zdravniške pomoči v celjski bolnici.

c Uho mu je odbilo. V nedeljo 13. t. m. se je vračal 58-letni mizarški mojster Miha Jelenc iz Laškega z avtomobilom v večji družbi iz Rimskih toplic. Na ovinku pri gostilni gosp. Henkeja se je avto nenadoma prevrnil in Jelencu je odtrgalo levo uho. Ponesrečenca so prepeljali v celjsko bolnico, kjer so mu uho prišili.

Krasne store,

preginjala, zavese, ročno in strojno delo izvršuje M. Šribar, Celje, Aleksandrova ul.

c Kdaj sme davčni zavezanec prisostvovati sejam reklamacijskega odbora. Sreski gremij trgovcev v Celju opozarja v tem vprašanju vse člane na zadevne predpise davčnega zakona, ki se glasijo: Po pravilniku k členu 134. zakona o neposrednih davkih davčni zavezanec nimajo pravice prisostvovati sejam reklamacijskega odbora in je stvar presoje reklamacijskega odbora, ali hoče davčnemu zavezancu dovoliti, da tudi ustno razloži svoje pritožbe. Predpogoj takega dovoljenja pa je, da je davčni zavezanec za to v svoji pritožbi izrecno prosil. Ker se vrši postopanje pred reklamacijskim odborom praviloma brez navzočnosti davčnega zavezanca, mora davčno oblastvo druge stopnje razglasiti po pristojnih občinah samo dan, ko bo odbor razpravljal o pritožbah, vloženih iz dotične občine. Davčni zavezanec se mora ravnati po tem razglasu, ker osebne obvestila ne dobi, četudi je v pritožbi predlagal zaslišanje pred reklamacijskim odborom. Davčni zavezanec, ki je predlagal zaslišanje pred reklamacijskim odborom, se mora torej na dan razprave iz lastnega nagiba zglasiti, da ga more odbor zaslišati, če to smatra za potrebno. Če ga na dan, ko se razpravlja o njegovem predmetu, ni v zgradbi, kjer se vrši razprava reklamacijskega odbora, se razprava radi tega ne odloži, ker se smatra, da ve za dan razprave iz razglasa, ki ga je izvršila občina. — Davčni zavezanec, ki so se pritožili pri gremiju, da jim predsednik reklamacijskega odbora ni dovolil dostop k razpravam reklamacijskega odbora, morejo iz prednjega pojasniti razvideti, da je bilo postopanje predsednika pravilno, če niso prosili v pritožbi za dostop k razpravi. Toliko vsem prizadetim v vednost. — Načelstvo.

c Nepošteta stanovalka. Pri g. Mariji Tišini v Celju je stanovalo od 1. do 13. maja neko 22 do 24 let staro dekle pod imenom Heda Šmilovski iz Ljubljane. Dne 14. maja je zaprosilo gospo, naj ji posodi Boo, češ da je hladno in da mora k zdravniku. Dekle se ni več vrnilo z boo, pa tudi ni plačalo dolga za hrano in stanovanje v znesku 600 Din. Boa je bila vredna 1.200 Din. Kakor se je izkazalo pozneje, dekle sploh ni identično s Hedo Šmilovsko.

Kaj je to za 'na stekienka
drobna, vitka, milovidna?
Kdo je mala ta zelenka?
Hm, hm, če ni malopridna?

To je »Vero«, sladko-vrezna
oranžada-limonada;
je pijača hladno-trezna;
vsaka duša jo 'ma rada.

c Tatvina v podstrešni sobi. V soboto popoldne je nekdo ukradel iz podstrešne sobe v hiši g. Pergerja v Kapucinski ulici prodajalki Pavli D. srebrne uhane, srebrn obesek in zlat prstan v vrednosti 240 Din, natakarici Ceciliji G. pa srebrno zapestno uro, vredno 300 Din.

c Nasilen gost. Delavec Marko Lojanec iz Badjevca v Savski banovini je bil v nedeljo 13. t. m. ob 19.30 v gostilni Kreuh v Matije Gubca ulici aretiran, ker se je tam v vinjenosti pretepal in z nožem ogrožal goste. Gostilničarico go. Amalijo Kreuhovo je sunil z nožem v desno roko, natakarico je brnil v trebuh, Hermanu Travnerju je vzel iz rok vrček z jabolčnikom in ga polil, Josip Podergaj pa se je srečno ubranil s stolom, da ga ni Lojanec ranil z nožem. Lojanec so po zaslišanju na stražnici začasno izpustili.

c Sum tatvine. Policija je v nedeljo 13. t. m. ob 14.30 aretirala v Klavni ulici 21-letnega brezposelnega železolarja Karla Kokliča, rojenega v Avstriji in pristojnega v Novo cerkev pri Vojniku, ker je osumljen tatvine. Koklič je vpraševal v soboto 12. t. m. kateheta gosp. Lukmana in druge osebe za naslove nemških posestnikov. V nedeljo 13. t. m. med 11. in 11.45 popoldne pa se je pojavil pred stanovanjem g. prof. Kovačiča poleg Marijine cerkve. Ker ni mogel odpreti vrat, se je podal v drugo nadstropje, kjer stanuje katehet g. Lukman. Z vrat je vzel ključ, odšel na ulico in pobegnil, ko je opazil, da ga že zasledujejo. Pri aretaciji so našli pri Kokliču aktovko s kosmi obleke, perilom, zlatino itd. Kokliča že zasledujejo od prej zaradi tatvine. Pravi, da je vse blago, ki so ga našli v aktovki njegova last in da ni ničesar ukradel. V noči na pondeljek je izkopal v policijskem zaporu zid nad pečjo in zlezel na hodnik, kjer stanuje g. Videčnik. Ko je trkal na vrata, da bi mu odprli, so ga vjeli in spravili zopet v zapor.

c Tatvina kolesa. Trgovskemu slugi Vinku Mejaču je ukradel nekdo v petek 11. t. m. ob 17.45 iz neke veže v Kovaški ulici 1300 Din vredno kolo.

c Vagon je onesnažila pred dnevi 38-letna tovarniška delavka Marija J., ko se je okajena peljala z vlakom iz Štor v Celje. Policija jo ima sedaj v evidenci, ker je napravila s svojim vedenjem 25.50 Din škode.

c Usmiljenim srcem! Državna krajevna zaščita dece in mladine v Celju odda 6 mesecev staro, ubogo nezakonsko deklico v brezplačno oskrbo ali pa za svojo. Otrok je zdrav. Natančnejši podatki se dobijo pri državni krajevni zaščiti dece in mladine v Celju.

Sokolstvo

Tečaj za sokolske vaditelje in vaditeljice.

Sokolska župa Maribor priredi ponedeljni z 28. julijem t. l. pettedenski tečaj za vaditelje in vaditeljice, ki se zaključijo 30. avgusta. Posetniki se morajo prijaviti 27. julija zvečer v bivši kadetnici v Mariboru, kjer bodo nastanjeni in oskrbovani. Za tečajnike so določena posebna stanovanja. Vsak obiskovalec tečaja mora prinesiti s seboj perilo, jedilno orodje, telovadno obleko in druge potrebne malenkosti. Stroški za stanovanje in hrano za ves tečaj so proračunani na 500 Din. Ta znesek se izroči ob prihodu vroke gospodarja tečaja.

Želimo, da bi se te prilike poslužila tudi društva iz Celjske sokolske župe. Stroški tečaja so minimalni, društva bi denar z lahkoto utrpela,

imela bi pa zato veliko korist. Ker se vrši tečaj ves dan in to pet tednov, bo predelava vse snovi, ki jo mora obvladati vsak vaditelj in vaditeljica, temeljita. V poštev bi prišlo zlasti naše učiteljstvo iz onih društev, ki nimajo izvežbanega vaditelja in vaditeljice. V tečaj bi se naj priglasile tudi sposobne in vsestransko zanesljive osebe bodisi iz učiteljskih ali drugih poklicev iz krajev, kjer je računati, da se bo v najbližji bodočnosti ustanovilo Sokolsko društvo. Na ta način bi bila odprta pot uspešnemu napredovanju novih društev. Priglasiti pa ni mogoče oseb, ki o telovadbi nimajo zadostnih pojmov in bi sicer tudi drugače ne mogle slediti z uspehom razpravam v tečaju.

V tečaju bodo poučevali priznani strokovnjaki mariborske sokolske župe, uspeh je tedaj zagotovljen.

Bratska društva prosimo, da se o tem takoj posvetujejo in nam javijo imena kandidatorov in kandidatinj najpozneje do 20. julija t. l., da moremo Sokolsko župo Maribor pravočasno obvestiti.

Društvene prireditve.

Župna uprava je svoječasno opozorila bratska društva, naj svoje javne nastope tako uredijo, da se na en in isti dan ne bo vršilo več nastopov. Lani je bil v tem oziru dosežen neki red, letos se posamezna društva na to niso dosti ozirala in so določila svoje javne nastope ne oziraje se na dneve, ki smo jih v okrožnicah objavili, da so drugim društvom oddani. Seveda je stvar društev, da si po lastni volji izberejo dan javnega nastopa. Župna uprava je le želela, da bi vsled dveh ali treh hkratnih prireditev ne trpel obisk.

Za sedaj so najavljeni naslednji nastopi: 13. julija v Trbovljah, 3. avgusta na Polzeli, v Rimskih toplicah in v Št. Juriju ob j. ž., 10. avgusta v Gornjem gradu (izlet ljubljanskega Sokola), 17. avgusta v Zagorju ob priliki društvene 40-letnice in otvoritve letnega telovadišča.

Nekatera društva želijo, naj bi župna uprava to ali ono prireditev določila kot nekako obvezno za vsa društva v župi. Taka zahteva je nesprejemljiva in tudi ni dopustna. Z ozirom na minuli župni zlet v Celju, predvsem pa na vsesokolski zlet v Beogradu, ki je zlasti marljivejša društva gmotno izčrpal, župna uprava ne more nagovarjati svojih društev, da se udeležijo tega ali onega javnega nastopa. Zgoraj navedenim društvom — izvzemši Trbovelj, ki priredi nastop z lastnimi močmi — je župna uprava v seji dne 8. julija t. l. dovolila, da smejo na svojo prireditev vabiti župna društva. Ta se naj odločijo za udeležbo, kakor jim drago. Na vsak način je dolžnost, da se sosednja društva medsebojno podpirajo in v tem pravcu uravnajo svojo udeležbo na prireditvah.

Mesečni statistični izkazi.

Meseca avgusta izide 3. številka Župnega vestnika. V tej bo objavljena statistika o telovadnem obisku v prvi polovici letošnjega leta. Bratska društva prosimo, da vsaj do 20. julija pošljejo vse zaostale statistične izkaze do vstevši 30. junija t. l., da bo mogoče sestaviti celotni pregled o delu v telovadnicah. Sestava statistike je spojena s precejšnjim trudom, ki bo tem večji, ako društva ne bodo pravočasno poslala vseh izkazov. Večina društev je to že storila, zamudna prosimo, da se naši prošnji takoj odzovejo.

Knjige Jugoslovenske Sokolske Matice.

JSM je razposlala pred meseci vsem društvom nabiralne pole za na-

ročnike na publikacije JSM. Za leto 1930. izidejo 3 knjige: a) Tyršev zbornik, b) Zgodovina jugoslovenskega sokolstva, c) Sokolska čitanka za naraščaj. Cena vsem trem knjigam je 20.— Din, dočim bodo stale v prosti prodaji komad po 15 Din. Bratska društva vabimo, da si te publikacije naročijo ne le za svoje knjižnice, temveč zainteresirajo tudi članstvo, da si naroči knjige JSM.

Razun tega bodo izšle še štiri knjige: a) Organizacija Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije, b) Sokolska ideja, c) Sokolski koledar za l. 1931., č) Sokolski naraščajski koledarček za l. 1931. Vsebinsko in ceno posameznim knjigam je JSM sporočila društvom v posebni okrožnici.

Zdravo!

Uprava Sokolske župe Celje.

Dopisi

Šmartno ob Paki. Glavni odbor Zveze slovenskih vojakov iz svetovne vojne v Ljubljani priredi v nedeljo 20. julija pokrajinski shod Z. S. V. v Šmartnem ob Paki. (To je tisti shod, ki je bil vsako leto do sedaj v Petrovčah.) Pokrajinski shod se bo vršil s sledečim sporedom: Ob pol 10. maše za vse padle vojake občine Šmartno ob Paki in za nepozabnega predsednika Z. S. V. g. majorja Colariča. Mašo bo bral bivši vojni kurat g. Bonač iz Ljubljane. Po maši bo pri spomeniku v vojni padlim vojakom pridiga, obenem pa tudi odkritje majhne plošče s primernim napisom in s sliko pokojnega g. majorja Colariča, po pridigi slovesni libera za padle vojake in g. majorja Colariča. Pri pridigi bo govoril gospod Bonač. Po dokončanem cerkvenem opravilu bo javni pokrajinski shod vseh bivših vojakov za celo Savinjsko in Šaleško dolino, to je za srece Celje, Gornji Gradec in Slovenj Gradec. Vsi, ki bi nastopili kot govorniki, se morajo poprej javiti pri Zvezi slovenskih vojakov v Šmartnem ob Paki. Popoldne ob 3. bo priredilo »Kolo jugoslovenskih sester« igro v čast pokojnemu g. majorju, čisti dobiček pa je namenjen za revno deco. Pri slavnosti dopoldne in popoldne bo pel mešan zbor pevcev iz Šmartna ob Paki in Ljubljanski pevski moški zbor. Tem potom vabimo vse tovariše iz svetovne vojne, vse Zveze slovenskih vojakov, udruženja vojnih invalidov, društva in korporacije, da se na ta dan gotovo udeležijo pokrajinskega shoda in obenem odkritja spominske plošče v spomin pokojnemu g. Colariču. Vsi bivši vojaki, ki ste skozi 7 let romali na Brezje, pridite tudi 20. julija v Šmartno ob Paki, da prisostvujete odkritju spominske plošče vašemu nepozabnemu voditelju. K tej slavnosti so vabljeni vsi prijatelji brez razlike spola. Pridete naj po možnosti tudi ženske, ki so med vojno tudi veliko trpele in doprinesle vojne žrtve na oltar domovini.

FR. KOCBEK:

Od Sušaka do Cetineja in Sarajeva

(Dalje.)

Za mestom Kotorom zapira Črno Goro Lovčen (1869 m). Ta velikan ima svoje noge v sinjem morju, glavo v oblakih, čez prsa se mu vije beli trak v vijugah semintja, višje in višje in izgine za desno ramo. To je avtomobilska cesta z 42 vijugami, ki pelje iz Kotora na Cetineja. Zgradili so jo svoj čas Avstrijci. Razgled s ceste je edinstven v Evropi.

Prvo selo v Črni Gori so Njeguši, kjer je bil rojen vladika, pesnik in vladar Črne Gore Njeguš, katerega kosti počivajo v grobnici vrh Lovčena. Njeguši leže v veliki okroglasti dolinici (900 m), ki je skrbno obdelana, ima precej hiš, mnogo malih cerkvic, orožniško stanico. Zaradi kurioznosti je moj sopotnik, neki Madžar, brzojavil od tod v Budimpešto.

Iz dolinice smo se peljali v lepih serpentinah vedno višje in dospeli na sedlo Krivacko Zrdjelo (1200 m), kjer je zopet nova panorama. Morje in zalivi so izginili. Zato zagledaš naenkrat na vhodu visoka gorovja Črne Gore in Albanije. Pokrajina je zelo divja, pusta in brezupna. Kakor daleč ti nese oko, ne vidiš hiše, gozda, zelenega pašnika ali šumljajočega potočka — povsod samo golo, pusto in razpokano skalovje, le kos Skaderskega jezera se ti sveti kot široka, lesketajoča se lisa. Cesta vodi kmalu po velikih ovinkih nizdol na Cetineja, nekdanjo prestolnico Črne Gore.

Cetineja leži v zelo velikem kotlu na dobro obdelani ravnici, ki jo čuva nizko gorovje pred silnimi vetrovi. Na vzhodu se vzdiguje črnogorsko gorovje, ki doseže v Durmitorju okoli 2.500 m višine.

(Dalje prih.)

Kino

Mestni kino Celje. Ponedeljek 14. julija: »Nevidna velesila«. Izvrsten pustolovski film v 6 dejanjih. V glavnih ulogah William Haines in Anita Page. — Torek 15., sreda 16. in četrtek 17. julija: »Legionar št. 13 - 9 - 13«. Veličastna drama v 6 dejanjih iz težkega življenja legionarjev. V glavnih ulogah Gustav Fröhlich, Dorothea Wieck in Oskar Marion. Film prvega reda.

Inserenti, poslužujte se „NOVE DOBE“!

Učenec

iz boljše rodbine, zmožen slovenščine in nemščine, z dobrimi izpričevali, se sprejme v manufakturni in modni trgovini. Pismene ponudbe na upravo lista.

2-1 **Iščem marljivo, pošteno PRODAJALKO**

(začetnico), ki je absolvirala vsaj I. letnik trgovske šole, za takojšen nastop. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravo pod »Optika«.

Štirisobno stanovanje

v najboljšem stanju v lepi legi v mestu se odda za 1500 Din. Ponudbe na upravo lista pod »1500«. 2-1

Učenec

se sprejme pri tvrdki Franc Dobovičnik, manufakturna in modna trgovina, industrija prešitih odev in perila, Celje. 5-1

USTANOVljena LETA 1881.

Celjska posojilnica d. v Celju

Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obrestuje najugodneje, nudi popolno varnost in izplačuje točno. — Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo. Izdaja Uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100.000.000.— še lastna glavica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14.500.000.—.

PODRUŽNICI:

MARIBOR

Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ

(v lastni hiši)

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da sem na novo

otvoril gostilno „JADRAN“

prej König-Stiger, nasproti tovarne kisa v ZAVODNI. V najem se dajo tujske sobe. Vedno solidna postrežba z dobro kapljico.

Za obilen obisk se priporoča

Lovrenc Ota.

Samo na veliko!

SIR

Samo na veliko!

pravi švicarski v škatljah znamke **Chalet** in **Tiger** ter domači **Alpe** nudi najcenejše

Alojz Mastnak

CELJE, KRALJA PETRA C, 22

veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga

Lastna pražarna kave

Mlin za dišave

Naznanjam cenj. občinstvu, da sem otvoril v Zavodni, nasproti „Skalne kleti“ 2-2

trgovino z mešanim blagom

Cene nizke! Solidna postrežba! Vedno sveže blago!

Za obilen obisk se priporoča

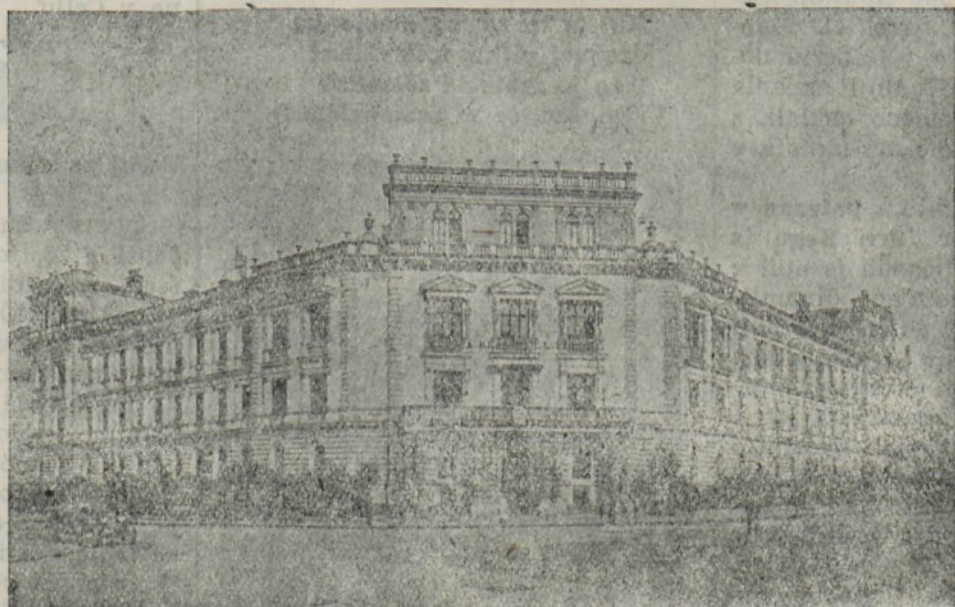
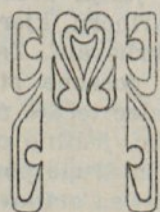
Franc Jakše, Celje
Zavodna 115.

Najvarneje in najugodneje se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

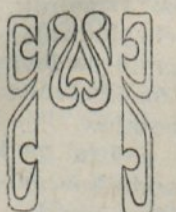
Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo.